

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7CoCsp/12/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8821200210
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8821200210.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fil'akovského a JUDr. Anny Kovalovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, na ul. Pajštúnskej č. 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, na ul. Pajštúnskej č. 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: D. O., nar.XX.XX.XXXX, bývajúcej v F. nad W., na ul. R. T. č. XXX/X, o zaplatenie sumy 166,68 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 22.10.2021 č.k. 4Csp 10/2021-109, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovanej sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanej nepriznal voči žalobcovi právo na náhradu trov konania.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovanou dňa 04.04.2016 bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom revolvingovom úvere. Jej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 300 eur. Výška úrokovej sadzby bola 22 % ročne, výška RPMN 42,50 % ročne a priemerná hodnota RPMN 23,55 % ročne. Žalovaná mala úver splácať v minimálnej splátke 15 eur mesačne k 20-temu dňu kalendárneho mesiaca. Celková čiastka spojená s úverom bola v zmluve uvedená v sume 361,55 eur.

3. Oznámením zo dňa 11.02.2018 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, keďže bola dlhodobou v omeškaní so splácaním pohľadávky banky zo zmluvy, že znižuje celkový úverový rámec na nulu s účinnosťou od 21.02.2018. Celková výška pohľadávky banky zo zmluvy ku dňu 11.02.2018 predstavovala 303,68 eur.

4. Výzvou zo dňa 26.03.2019 právny predchodca žalobcu oznamoval žalovanej výšku splatnej a nezaplatennej pohľadávky a upozorňoval ju na možnosť postúpenia. Oznámením zo dňa 29.06.2019 právny predchodca žalobcu oznamoval žalovanej, že došlo k postúpeniu pohľadávky na žalobcu. Podaním zo dňa 11.12.2020 žalobca vykonal pokus o zmier a vyzval žalovanú na úhradu sumy 422,99 eur v lehote do 21.12.2020. Doručenie žiadnej z výziev a oznámení žalovanej žalobca nepreukázal.

5. V prvom rade bolo potrebné zaoberať sa aktívnou vecnou legitimitáciou žalobcu v predmetnej veci, teda otázkou, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi bankou a žalobcom.

6. Právny predchodca žalobcu doručoval žalovanej zásielky na adresu, ktorú uviedla ako adresu na doručovanie. Svoje tvrdenie podložil fotokópiou podacieho hárku, kde je uvedená adresa uvedená ako korešpondenčná. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.01.2011 vydaného vo veci 5Cdo/129/2010, všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručeníú je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručeníú najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. ako náhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície. Žalobca nepreukázal doručenie zásielok žalovanej, najmä predložením doručeníek, tak ako to požadoval súd, nepreukázal, že písomnosti sa dostali do sféry vplyvu žalovanej a mala možnosť sa s nimi oboznámiť, a preto nemožno konštatovať, že právny predchodca žalobcu splnil predpoklady, ktoré vyžaduje zákon pre platné zosplatnenie a postúpenie pohľadávky.

7. Podmienkou, aby došlo k zosplatneniu úveru je, že dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Žalobca nepreukázal, že postupca v lehote nie kratšej ako 15 dní doručoval žalovanej upozornenie ohľadne vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Nedošlo teda k naplneniu jednej z podmienok, ktorá je potrebná, aby došlo k zosplatneniu úveru. Pokiaľ nebola platne vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, nie je možné urobiť záver o tom, že úver bol splatný. Keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatný celý úver, pôvodný veriteľ nebol oprávnený postúpiť svoju pohľadávku z úveru v celosti inému subjektu. Z ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách vyplýva, že predmetom postúpenia sú len pohľadávky zo strany banky, resp. ich časť, ktoré sú už splatné. V prejednávanej príhode bola teda rozhodujúcou otázka neplatnosti právneho úkonu postúpenia pohľadávky podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Podľa § 92, ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. môže byť banková pohľadávka alebo jej časť postúpená, ak je splatná, a to až po predchádzajúcej písomnej výzve a kumulatívne, ak je splnené omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Spôsob, akým právny predchodca postupoval, je v rozpore s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a preto odporuje zákonu. Uvedené skutočnosti sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Splnenie osobitných zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky sa vyžaduje z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom (mimo banky) už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru NBS ako centrálnej banky. Následkom postúpenia pohľadávky, ohľadne ktorej cesia podľa § 525 alebo podľa špeciálnych predpisov nie je dovolená, je absolútna neplatnosť zmluvy o postúpení pre jej rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadne ktorej to zákon zakazuje alebo ohľadne ktorej postúpenie podmieňuje splnením zákonných podmienok, ktoré splnené neboli, ide o cesiu neplatnú od počiatku - ex tunc a jej neplatnosť nemožno zhojiť. Z uvedeného dôvodu v týchto prípadoch nemožno vôbec hovoriť o platnej cesii a postupca zostáva veriteľom svojej pohľadávky, ktorá na postupníka neprechádza pre neplatnosť zmluvy. V konaní žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že by k uplatneniu práva vyhlásiť úver za predčasne splatný v celosti, za predpokladu jeho dojednania, došlo najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, za stavu, keď banka súčasne vopred, v lehote nie kratšej ako 15 dní, upozornila žalovanú na uplatnenie tohto práva. Na podporu vyššie uvedenej argumentácie sa poukázalo na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vydané dňa 24.04.2018 pod sp. zn. 1Cdo/147/2017, publikované pod R 60/2018.

8. Nakoľko žalobca nepreukázal, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia v právnom vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok, lebo nepreukázal platné postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy z banky na nebankovú spoločnosť, teda svoju aktívnu vecnú legitimitáciu v konaní, súd prvej inštancie žalobu zamietol.

9. Výrok o trovách odôvodnil ust. § 251, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a ods. 2 C.s.p.

10. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok zmeniť tak, aby jeho žalobe bolo vyhovené. Alternatívne požadoval rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Ako dôvod uviedol, že v prípade, ak skutkové tvrdenia sú sporné, resp. súd nemá určité skutočnosti za preukázané, potom nie sú splnené podmienky pre rozhodnutie bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 297 písm. b) C.s.p. Rozhodnutie je teda nesprávne, resp. vychádza z nesprávneho procesného postupu. V danom konaní súd nevyslovil svoje predbežné právne posúdenie veci, neprezentoval pred stranami žiadnu skutočnosť ako spornú, čím

nevytvoril zákonný priestor na doplnenie dôkazov. Na základe toho bola odňatá žalobcovi možnosť konať pred súdom.

11. V konaní bolo celkom nesporne preukázané, že pred postúpením pohľadávky právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., dodržal všetky podmienky vyplývajúce z ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Skutkové tvrdenia ohľadom nepretržitého omeškania žalovanej dlhšieho ako 90 kalendárnych dní napriek písomnej výzve postupcu, neboli protistranou popreté, a preto ich v zmysle ust. § 151 ods. 1 C.s.p. bolo potrebné považovať za tzv. nesporné skutkové tvrdenia. Na základe uvedeného bolo potrebné uzavrieť, že je nesporným skutkovým tvrdením, že žalovaná bola postupcom riadne a opakovane vyzvaná na zaplatenie dlžnej sumy a v čase postúpenia pohľadávky bola napriek písomnej výzve postupcu v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

12. Súd prvej inštancie nepostupoval v zmysle ust. § 295 C.s.p., ale naopak z pozície pomyselného advokáta a zástupcu žalovanej aktívne rozporoval skutkové tvrdenia žalobcu, napriek ich nepopretiu zo strany žalovanej, zamietol žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Súd v danom prípade prekročil svoje právomoci a porušil základnú zásadu nezávislosti a nestrannosti súdu vyjadrenú v článku 1 C.s.p. tým, že aktívne namiesto strany sporu rozporoval skutkové tvrdenia žalobcu, čím nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. Okrem toho ochrana spotrebiteľa, ktorú sa napadnutým rozhodnutím snažil dosiahnuť súd, je v konečnom dôsledku takou ochranou, ktorá spotrebiteľov poškodzuje. Zamietnutie žaloby pre nepreukázanie platného postúpenia pohľadávky pre spotrebiteľov znamená, že síce nie sú nútení podrobiť sa nútenému výkonu súdneho rozhodnutia, avšak prakticky sa dostávajú do stavu právnej neistoty vo vzťahu k tomu, kto je ich veriteľom a komu teda majú svoj dlh vlastne splniť, aby dosiahli napr. výmaz z úverového registra. Ak by mal preto spotrebiteľ záujem dobrovoľne splniť svoj dlh, tak dôsledkom napadnutého rozhodnutia sa dostáva do situácie absolútne právnej neistoty, nakoľko v reálnej praxi nevie komu má plniť, keďže obaja domnelí veritelia (postupca a žalobca) sa z pochopiteľných dôvodov zdráhajú takto poskytnuté plnenie titulom dlhu prijať, aby sa nevystavili riziku prijatia bezdôvodného obohatenia a konania v rozpore s odbornou starostlivosťou. Napadnuté rozhodnutie len veľmi zdanlivo ochraňuje spotrebiteľa, a to v rovine zamietnutia žaloby, nakoľko v skutočnosti môže byť spotrebiteľ v konečnom dôsledku uvedeným rozhodnutím zo strany súdu poškodený.

14. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

15. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

16. Právne bezvýznamný je poukaz žalobcu na nesprávny procesný postup súdu, keď vo veci nenariadil pojednávanie. Ustanovenie § 297 C.s.p. aj v prípade spotrebiteľských sporov umožňuje súdu vec prejednať bez nariadenia pojednávania, ak ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur. Tieto zákonné podmienky bez akýchkoľvek pochybností splnené boli. Hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšovala 1.000 eur a rovnako spornými neboli ani skutkové tvrdenia vo vzťahu k výzve zo dňa 26.03.2019 (č.l. 62 spisu), ktorou právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., oznámil žalovanej výšku splatnej a nezaplatennej pohľadávky a zároveň ju upozornil na možnosť postúpenia tejto pohľadávky tretej osobe v prípade neuhradenia dlžnej sumy. Či na základe tejto listiny mohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky na žalobcu už nie je otázka skutkových tvrdení strán, ale otázka právneho posúdenia veci.

17. Právne bezvýznamný je i poukaz žalobcu na ust. § 151 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. K návrhu na vydanie platobného rozkazu, ako aj k vyjadreniu zo dňa 11.08.2021 (č.l. 87 spisu) žalobca pripojil i výzvu zo dňa 26.03.2019 (č.l. 62 spisu) a podací hárok (č.l. 88 spisu), avšak bez toho, aby v týchto listinách bolo obsiahnuté i tvrdenie žalobcu o doručení tejto výzvy žalovanej. Neexistujúce tvrdenie žalobcu o doručení uvedenej výzvy preto ani žalovaná nemohla poprieť. Civilný sporový poriadok pritom v ust. § 132 ods. 2 neumožňuje nahradiť opísanie rozhodujúcich skutočností odkazom na označené dôkazy.

18. Podaním zo dňa 06.07.2021 (č.l. 84 spisu) prvoinštančný súd vyzval žalobcu, resp. jeho právneho zástupcu na predloženie dokladov preukazujúcich formou doručenia zaslanie písomnej výzvy pôvodného veriteľa zo dňa 26.03.2019 žalovanej. Žalobca takýto doklad nepredložil a preto v tomto smere nepreukázal existenciu platného postúpenia pohľadávky zo strany pôvodného veriteľa žalovanej.

19. V danom prípade zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.06.2019 právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., postúpila na žalobcu pohľadávku uplatňovanú v tomto konaní. Postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti upravuje Občiansky zákonník v ust. § 524 a nasl. V prejednávanej veci postupom bola banka, preto pri rozhodovaní sa musela zohľadniť špeciálna úprava postúpenia pohľadávky obsiahnutá v zákone č. 483/2001 Z.z. o bankách.

20. Podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu, ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

21. V tomto ustanovení zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách ako špeciálny právny predpis upravoval osobitný postup pri postúpení pohľadávky inej osobe a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Zákonnými podmienkami pre takéto postúpenie boli existencia splatnej pohľadávky, písomná výzva k zaplateniu a dlžníkove omeškanie so splnením trvajúce nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

22. Čo sa týka podmienky písomnej výzvy, pre jej splnenie bolo nevyhnutné, aby sa písomná výzva dostala do dispozičnej sféry dlžníka. Nestačilo teda len písomne výzvu vyhotoviť, ale ju aj odoslať a doručiť dlžníkovi. V prípade výzvy zo dňa 26.03.2019 (č.l. 62 spisu) je potrebné opätovne zdôrazniť, že žalobca ani len netvrdil, aby takáto výzva bola žalovanej aj doručená.

23. Vo všeobecnosti platí, že postúpenie pohľadávky spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv, ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení nevyžaduje súhlas dlžníka. Zámerom právnej úpravy postúpenia pohľadávky je zabrániť tomu, aby postúpením pohľadávky došlo k zhoršeniu právneho postavenia dlžníka. Za týmto účelom sa mu zachovávajú všetky námietky proti postúpenej pohľadávke a rovnako aj možnosť namietať voči tejto pohľadávke svoje vzájomné pohľadávky. Následky postúpenia sa tak predovšetkým prejavujú v právnom postavení postupcu, ktorý stráca postúpenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom i právami s ňou spojenými. Postupník sa na základe postúpenia pohľadávky stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobudne so všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené. Keďže ide o významnú zmenu v osobe veriteľa, ustanovuje Občiansky zákonník pre postúpenie pohľadávky písomnú formu a zároveň ustanovuje, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Osobitné predpisy môžu

upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie potrebné.

24. V zmysle dôvodovej správy k zákonu o bankách, mal zákonodarca úpravou obsiahnutou v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Uvedené ustanovenie malo banku motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval. Takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou, táto kedykoľvek počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napr. nepodlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska. Takéto konanie banky by sa priečilo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou.

25. Základným právnym problémom v danej veci je otázka platnosti, či neplatnosti právneho úkonu postúpenia pohľadávky podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Teda, či podmienky pre postúpenie pohľadávky banky bez súhlasu žalovanej na tretiu osobu, ktorá nie je bankou podľa ustanovenia § 92 ods. 8 veta prvá Zákona o bankách, musia byť splnené, aby došlo k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči žalovanej na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok, alebo v prípade ich nedodržania, prichádza sankcia v podobe absolútnej neplatnosti právneho úkonu postúpenia. Rozhodujúcou okolnosťou v prejednávanej veci je to, že ide o spotrebiteľský spor vyplývajúci z pohľadávky banky zo spotrebiteľského úveru. Ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (podmienkami) sú preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a následné dlžníkově nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia, čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva, aby nedošlo k jeho porušeniu. Uvedené spolu úzko súvisí, avšak vzájomne sa nevylučuje.

26. Podľa ustanovenia § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

27. Za predpokladu nesplnenia podmienok podľa ustanovenia § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách, pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, išlo by o postúpenie v rozpore so zákonom, a to zákonom o bankách, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle ustanovenia § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka vylúčené. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka.

28. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon. Uvedený záver priamo vyplýva z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24.04.2018 vydaného vo veci 1Cdo 147/2017, ktorý bol publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako rozhodnutie č. 60.

29. Keďže na žalobcu nebola platne postúpená pohľadávka uplatňovaná v konaní, súd prvej inštancie správne postupoval, ak žalobu z dôvodu nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobcu zamietol.

30. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 C.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil.

31. O trovách odvolacieho konania rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 C.s.p. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že úspešnej žalovanej v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

32. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).